

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 58/05
03.08.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Ljubodraga Pljakića i Jadranke Injac, članova veća, sa savetnikom Rajkom Milijaš, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AD "AA", koga zastupa AB zaposlen u Preduzeću "BB", izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije Uprave carina 01/11 broj U/II-253 od 4.6.2004. godine, u predmetu carine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 3.8.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Carinarnice Beograd broj U/I-6707/2003 od 19.2.2004. godine, kojim rešenjem je odbijen kao neosnovan zahtev tužioca za izmenu podataka za robu ocarinjenju po JCI-J1 broj 2932 od 21.8.2003. godine, 3357 od 22.9.2003. godine, 3645 od 7.10.2003. godine, 3817 od 17.10.2003. godine i 4152 od 4.11.2003. godine, CI Pančevo, a iz razloga navedenih u obrazloženju rešenja prvostepenog organa.

U tužbi kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog nepotpuno i netačno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava tužilac navodi da nije sporno da je on u momentu carinjenja uneo podatke u carinske isprave koji su bili usaglašeni sa pratećom dokumentacijom, ali nakon carinjenja robe vršeno je merenje prilikom istakanja robe od strane zvanično ovlašćenog organa "BB", gde je utvrđen prijem manje količine od one koja je po dokumentaciji trebalo da prispe zbog čega je tužilac blagovremeno podneo zahtev u smislu člana 136. Carinskog zakona za povraćaj više plaćene carine i drugih uvoznih dažbina. Predlaže da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je u svemu ostao kod razloga iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu kao neosnovanu odbije.

Po razmatranju spisa predmeta, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Pravilno je po nalaženju Vrhovnog suda Srbije postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio kao neosnovanu, žalbu tužioca izjavljenu protiv rešenja Carinarnice Beograd od 19.2.2004. godine, ocenjujući da je rešenje prvostepenog organa doneto bez povrede pravila postupka, kao i da je zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primeni materijalnog prava. Ovo stoga jer se iz spisa predmeta vidi da je po predmetnim JCI - J1 broj 2932 od 21.8.2003. godine; 3357 od 22.9.2003. godine; 3645 od 7.10.2003; 3817 od 17.10.2003. godine i 4152 od 4.11.2003. godine; CI Pančevo uvozno ocarinjena sirova nafta u ukupnoj količini od 43.589.457 kilograma u ukupnoj vrednosti od 8.219.228,41 dinar. Rešavajući po zahtevu tužioca za izmenu podataka za ocarinjenju robu, jer je prilikom istakanja nafte u Rafineriji nafte Pančevo zapisnikom "BB" konstatovana količina od 43.123.301 kilogram, zbog čega tužilac zahtevom potražuje povraćaj više obračunate i naplaćene carine i drugih uvoznih dažbina u visini razlike između ocarinjene i prispele količine nafte, Carinarnica je pravilno zahtev odbila kao neosnovan na osnovu člana 136. stav 1. tačka 2. Carinskog zakona ("Službeni list SRJ", br. 45/92 ... 36/2002 i 7/2003). Citiranjem odredbom Carinskog zakona propisano je da ako se, na osnovu podataka iz JCI od kojih zavisi obračun carine i drugih uvoznih dažbina i iz isprava koje su podnete uz JCI, utvrdi da obračun carina i drugih uvoznih dažbina ne odgovara stvarnom stanju robe, odnosno ako su carina i druge uvozne dažbine plaćene u manjem ili većem iznosu ili više puta, podnosilac JCI može u roku od godinu dana od dana podnošenja JCI podneti zahtev Carinarnici kod koje je platio da iste naknadno obračuna i donese rešenje o naplati, odnosno povraćaju carine i drugih uvoznih dažbina, neobračunatih ili obračunatih u manjem ili većem iznosu. U skladu sa navedenom odredbom zakona mogu se menjati samo oni podaci uneti u deklaraciju koji ne odgovaraju stvarnom stanju robe, a ne slažu se sa podacima iz isprava koje su podnete uz istu u smislu člana 124. Carinskog zakona.

Kako su u konkretnom slučaju podaci iz predmetnih JCI u pogledu količine i vrednosti robe u momentu carinjenja bili usaglašeni sa podacima iz pratećih isprava, a što ni tužilac tužbom, a ni žalbom ne osporava, to je Carinarnica pravilno postupila kada je rešenjem odbila zahtev tužioca kao neosnovan.

Sud je cenio navode tužbe kojima se ukazuje na manju količinu prispele robe utvrđenu nakon carinjenja i nalazi

da su isti bez bitnog uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja, jer je manja količina i vrednost prispele robe utvrđena naknadno nakon carinjenja, a tužilac nije tražio carinjenje na osnovu privremenih podataka po osnovu člana 132. st. 2. i 6. Carinskog zakona.

Zbog navedenih razloga, Vrhovni sud Srbije je našao da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, pa je primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 3.8.2006. godine, U.br. 58/05

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Rajka Milijaš,s.r. Snežana Živković,s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ